

работи и сѣдби. Графствата си избирахъ представители въ господарственното събрание, което служаше като парламентъ на колонията. Този парламентъ, дѣто са разгледвахъ общитѣ интереси на колониятъ и са съставяхъ биллитѣ, споредъ които страната се управляваше, дѣто се гласоподаваше за необходимитѣ нужди на общественитѣ налози, бѣше по демократически отъ Лондонския парламентъ. Той състоеше отъ една само палата. Силното феодално дворянство и корпорацията на епископитѣ, които въ Англия бѣхъ въ реда на лордоветѣ, (голѣмци въ Англия,) не бѣхъ се пренесли презъ морето. Истина че у Виргиния и въ Каролина имаше голѣмци. Но повечето население, което бѣше основало колониятъ бѣше изъ общинитѣ. Въ туй време не знаехъ още раздѣленieto на законодателната властъ, споредъ правилата на господарственната наука, поправено подиръ войната за независимостта. Наредбата на наследственитѣ перове не бѣше замѣстена съ наредбата на избирателния сенатъ. Само палатата избира се всѣка година, владѣеше во всѣка колония подъ контролъ и съ позволение на управителя.

До тѣзи времена колониятъ се ползовахъ съ правдината сами да распоредятъ своитѣ налози. Кралтъ, чрезъ управителитѣ искаше отъ тѣхъ необходими данѣци за Англия и тѣ гласоподавахъ за тѣхъ свободно. Освѣнъ извънреднитѣ количества, които Англо-американцитѣ давахъ во време на нужда, тѣ плащахъ за имота и за личността си данѣкъ. За всички длѣжности и служби за всѣкаква търговика,